

Forenede sager T-309/01 og T-239/02

Peter Biegi Nahrungsmittel GmbH  
og Commonfood Handelsgesellschaft für Agrar-Produkte mbH  
mod  
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Efterfølgende bogføring af importafgifter — betingelser — artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 2913/92 — påviselig fejl — agtpågivenhed — forordning (EF) nr. 774/94 — den kombinerede nomenklatur — WTO-toldkontingenter«

Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 17. september 2003 . . . . . II - 3149

Sammendrag af dom

1. *De Europæiske Fællesskabers egne indtægter — efteropkrævning af import- og eksportafgifter — betingelser for ikke at bogføre importafgifter, som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92 — fejl, som den erhvervsdrivende kunne have opdaget — kriterier ved vurderingen — proportionalitetsprincippet [Rådets forordning nr. 2913/92, art. 220, stk. 2, litra b)]*

For så vidt angår den anden af de kumulative betingelser, som skal være opfyldt, for at de kompetente myndigheder kan undlade at foretage efterfølgende bogføring af importafgifter, som omhandlet i artikel 220, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2913/92 om indførelse af en toldkodeks, og som bestemmer, at toldmyndighedernes fejl skal være af en sådan karakter, at en debitor i god tro ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget den, bør der ved afgørelsen af, om en sådan fejl kunne opdages, tages hensyn til fejlens nærmere beskaffenhed, de berørte erhvervsdrivendes erfaring og den agtpågivenhed, de har udvist.

Hvad for det første angår fejlens nærmere beskaffenhed skal der ved afgørelsen heraf tages hensyn til, om reglerne på området er udviklede, eller om de derimod er tilstrækkeligt enkle, og til det tidsrum hvori myndighederne begik fejlen. Hvad dernæst angår den berørte erhvervsdrivendes erfaring må det afgøres, om den pågældende driver virksomhed erhvervmæssigt og hovedsagelig beskæftiger sig med import og eksport, og om den pågældende allerede havde en vis erfaring med handel med de pågældende varer. Hvad endelig angår den berørte erhvervsdrivendes agtpågivenhed

påhviler det den erhvervsdrivende, såfremt han betvivler, at en importlicens er nødvendig for at drage fordel af et præference-toldkontingent, at undersøge spørgsmålet og fremskaffe enhver mulig oplysning for at fastslå, om hans tvivl er begrundet. I den forbindelse må en sådan erhvervsdrivende ved læsning af de relevante officielle publikationer sikre sig viden om de fællesskabsbestemmelser, der gælder for de af ham udførte forretninger. De gældende fællesskabsretlige tariferingsbestemmelser udgør således fra datoen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende de eneste positive retsregler på området, som enhver må formodes at kende, hvorimod en brugstarif, der udgives af de nationale myndigheder, kun er en håndbog til brug ved toldekspeditionen og alene har en oplysende karakter.

Når betingelserne for anvendelse af artikel 220, stk. 2, litra b), i nævnte forordning ikke er opfyldt, er det ikke en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet at foretage efterfølgende bogføring af toldafgifter.

(jf. præmis 55, 61 og 62, 69, 73, 75, 87)